

Subsidiaritetsprövning av kommissionens förslag om inrättande av en europeisk kodex för elektronisk kommunikation

Sammanfattning

Trafikutskottet anser att delar av kommissionens förslag om inrättande av en europeisk kodex för elektronisk kommunikation strider mot subsidiaritetsprincipen och föreslår därför att riksdagen lämnar ett motiverat yttrande till Europaparlamentets, rådets och kommissionens ordförande.

Mot bakgrund av det pågående paradigmskiftet inom den digitala sektorn välkomnar utskottet en omarbetning av det nuvarande regelverket. Däremot motsätter sig utskottet att ytterligare formell kompetens överförs till unionsnivå i fråga om förvaltning av radiospektrum. Utskottet har därför betänkligheter gentemot några av de delförslag som kommissionen utarbetat och som innebär att en process för sakkunnigbedömning införs, att tillståndstiden för harmoniserat radiospektrum fastställs till minst 25 år samt att kommissionen ges befogenheter att genom genomförandebestämmelser fastslå gemensamma tidsgränser för spektrumtilldelningar, liksom kriterier för begränsning av antalet nyttjanderätter som ska beviljas till radiospektrum. Utskottet anser att kommissionen i de ovan nämnda delförslagen inte i tillräckligt hög grad beaktar de nationella regleringsmyndigheternas behov av handlingsutrymme för att på bästa sätt kunna uppnå viktiga politiska målsättningar och bedömer därför att de inte är förenliga med subsidiaritetsprincipen.

Prövat förslag

Kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om inrättande av en europeisk kodex för elektronisk kommunikation, KOM(2016) 590.

Innehållsförteckning

Utskottets förslag till riksdagsbeslut3

Redogörelse för ärendet4

 Ärendet och dess beredning.....4

 Bakgrund4

 Direktivförslagets huvudsakliga innehåll5

Utskottets prövning.....7

 Subsidiaritetsprövningens utgångspunkt7

 Subsidiaritetsprincipens tillämpning7

Bilaga 1

Förteckning över prövade förslag11

Bilaga 2

Motiverat yttrande från Sveriges riksdag12

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

Subsidiaritetsprövning av kommissionens förslag om inrättande av en europeisk kodex för elektronisk kommunikation

Riksdagen beslutar att lämna ett motiverat yttrande till Europaparlamentets, rådets och kommissionens ordförande med den lydelse som anges i bilaga 2.

Stockholm den 8 december 2016

På trafikutskottets vägnar

Karin Svensson Smith

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Karin Svensson Smith (MP), Jessica Rosencrantz (M), Pia Nilsson (S), Suzanne Svensson (S), Edward Riedl (M), Lars Mejern Larsson (S), Sten Bergheden (M), Leif Pettersson (S), Anders Åkesson (C), Per Klarberg (SD), Nina Lundström (L), Emma Wallrup (V), Robert Halef (KD), Johan Andersson (S), Teres Lindberg (S), Erik Ottoson (M) och Jimmy Ståhl (SD).

Redogörelse för ärendet

Ärendet och dess beredning

Riksdagen har getts möjlighet att lämna ett motiverat yttrande över kommissionens förslag till direktiv om inrättande av en europeisk kodex för elektronisk kommunikation (KOM(2016) 590). Kammaren hänvisade kommissionens förslag till trafikutskottet den 26 oktober 2016. Fristen för att lämna ett motiverat yttrande går ut den 19 december 2016.

Näringsdepartementet lämnade den 19 oktober 2016 in en faktapromemoria (2016/17:FPM17) som bl.a. redogör för regeringens bedömning av förslagets förenlighet med subsidiaritetsprincipen och informerade närmare i frågan vid utskottssammanträdena den 10 november och den 22 november.

Bakgrund

Den senaste översynen av regelverket för elektronisk kommunikation genomfördes 2009, när direktiven 2002/20/EG, 2002/21/EG och 2002/22/EG samt förordningarna (EG) nr 1211/2009 och (EU) nr 531/2012 ändrades. Sedan dess har sektorn för elektronisk kommunikation utvecklats avsevärt och fått en allt större betydelse som främjare av den digitala ekonomin. Förändrade marknadsstrukturer gör att tidigare okända typer av marknadsaktörer (s.k. over-the-top-aktörer, OTT) har börjat konkurrera med traditionella aktörer. Samtidigt har efterfrågan på högkvalitativ konnektivitet ökat i takt med ett mer omfattande utbud av innehållstjänster online i form av datormoln, sakernas internet och kommunikation maskin till maskin (M2M). De elektroniska kommunikationsnäten har också utvecklats till följd av övergången till en nästintill helt IP-baserad miljö, liksom till nya och förbättrade nätinfrastukturer och tekniska metoder för nätförvaltning.

I ljuset av det pågående paradigmskiftet inom den digitala sektorn föreslog kommissionen i meddelandet En strategi för en inre digital marknad i Europa (KOM(2015) 192) en grundlig översyn av regelverket för elektronisk kommunikation under 2016. I det nämnda meddelandet aviserade kommissionen att översynen skulle ha ett femfaldigt fokus, nämligen att 1) anta en enhetlig strategi för radiospektrum och dess förvaltning på den inre marknaden, 2) ta itu med regelfragmentering så att effektiva nätoperatörer och tjänsteleverantörer får stordriftsfördelar och konsumenterna ges ett fungerade skydd, 3) skapa lika spelregler för marknadsaktörerna och se till att reglerna tillämpas enhetligt, 4) stimulera investeringar i bredbandsnät med hög hastighet och 5) effektivisera regelverk och institutionella ramar.

Översynen resulterade i ett förslag till direktiv om inrättande av en europeisk kodex för elektronisk kommunikation (KOM(2016) 590), som behandlas i detta utlåtande. Förslaget kompletteras av ett förslag till förordning

om inrättande av Organet för europeiska regleringsmyndigheter för elektronisk kommunikation (Berec) (KOM(2016) 591) och ett förslag till förordning om ändring av förordningarna (EU) nr 1316/2013 och (EU) nr 283/2014 vad gäller främjande av internetkonnektivitet i lokala samhällen, (KOM(2016) 589). Meddelandena Konnektivitet för en konkurrenskraftig digital inre marknad – mot ett europeiskt gigabitsamhälle (KOM(2016) 587) och 5G för Europa – en handlingsplan (KOM(2016) 588) följer också av översynen.

Direktivförslagets huvudsakliga innehåll

Enligt kommissionen har det befintliga regelverket för elektronisk kommunikation i stort uppnått det övergripande syftet att säkerställa en konkurrenskraftig sektor som ger slutanvändarna betydande fördelar. Den mer specifika målsättningen om att främja konkurrens, utveckla den inre marknaden och tillvarata slutanvändarnas intressen är dock relevant även för den förslagna kodexen. Utöver att uppfylla dessa mål syftar förslaget till att uppnå ubikvitär¹ och obegränsad konnektivitet, harmonisering av de nationella regleringsmyndigheternas befogenheter, harmonisering av spektrumrelaterade frågor och ändrade bestämmelser av tjänster. Ytterligare syften är att förenkla det nuvarande regelverket och göra det mer enhetligt och tillgängligt samt anpassa det till nya marknadsrealiteter.

I korthet innebär förslaget en övergripande omarbetning av fyra befintliga direktiv (ramdirektivet, auktorisationsdirektivet, tillträdesdirektivet och direktivet om samhällsomfattande tjänster) som slås samman till ett direktiv. De viktigaste övergripande förändringarna i förslaget omfattar följande:

- Tillträdesregleringen: Förfarandena för marknadsanalys ändras; t.ex. förlängs marknadsöversynen till fem år. Utöver redan lagstadgade skyldigheter måste de nationella regleringsmyndigheterna även beakta kommersiella tillträdesavtal i sin analys. Infrastrukturkonkurrens främjas genom att aktörer med betydande marknadsinflytande (SMP) måste säkerställa tillträde till s.k. civil infrastruktur (t.ex. ledningar och stolpar). Vidare införs symmetriska tillträdesskyldigheter för ägare av t.ex. kablar i byggnader. Nationella regleringsmyndigheter åläggs arbete med geografisk kartläggning av digitalt utanförskap och investeringsplaner för att på så sätt kunna ta större hänsyn till geografiska särdrag i sina marknadsanalyser.
- Spektrumförvaltning: Medlemsstaterna ska sträva mot harmonisering. De allmänna målen och principerna för spektrumförvaltning förtydligas därför. För att göra praxisen kring spektrumauktorisering mer enhetlig ändras tillståndstiden till minst 25 år, dock med viss möjlighet till flexibilitet. Vidare införs objektiva kriterier för konsekvent tillämpning,

¹ Allstädes närvarande

liksom förfaranden för att öka konsekvensen vid beviljande och förlängning av nyttjanderätter. Det blir även enklare att överlåta och hyra ut nyttjanderätter. En process för sakkunnigbedömning införs, vilket innebär att de nationella regleringsmyndigheterna åläggs att lämna sina förslag till åtgärder till Berec, kommissionen och andra nationella myndigheter som i sin tur ges möjlighet att lämna ett motiverat yttrande. Slutligen får kommissionen befogenheter att anta genomförandeakter för att specificera maximala tidsfrister för spektrumtilldelning.

- Samhällsomfattande tjänster: Ordningen för samhällsomfattande tjänster moderniseras. Det obligatoriska inkluderandet på EU-nivå av traditionella tjänster (t.ex. offentliga betaltelefoner, heltäckande telefonkataloger och nummerupplysningstjänster) avskaffas. Medlemsstaterna ska även fortsättningsvis säkerställa alla slutanvändares tillgång till funktionell internetanslutningstjänst via bredband och röstkommunikationstjänst till ett överkomligt pris, åtminstone i en fast anslutningspunkt.
- Skydd av slutanvändare: Regleringsskyldigheter som inte längre behövs alternativt redan täcks av den allmänna konsumentlagstiftningen tas bort. Bestämmelser om verktyg som gör att slutanvändarna kan kontrollera sin aktuella kommunikationsanvändning och jämföra pris och kvalitet införs. Likaså införs bestämmelser som förbjuder diskriminering baserad på nationalitet eller bosättningsland. För att undvika inlåsnings effekter regleras sampaketerade avtal för första gången.
- Telefonnummer: Nationella regleringsmyndigheter tillåts dela ut nummer till andra företag än leverantörer av elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster, samt ska avsätta vissa nummerresurser för extraterritoriell användning av nationella nummer inom EU. Alla leverantörer av nummerbaserade interpersonella kommunikationstjänster (t.ex. Skype och Viber) åläggs att tillhandahålla tillgång till det gemensamma europeiska larmnumret.
- Styrelseformer: De nationella regleringsmyndigheternas minsta befogenheter fastställs, liksom deras tillsättningskrav och rapporteringsskyldigheter. Berec ges ytterligare arbetsuppgifter, exempelvis bör auktorisation anmälas till Berec som sedan upprättar ett EU-register. När det gäller gränsöverskridande tvister åläggs de nationella regleringsmyndigheterna att konsultera Berec. Vidare införs ett s.k. dubbellås system som innebär att om Berec delar kommissionens tvivel i fråga om ett anmält förslag till åtgärder på en viss relevant marknad kan den nationella regleringsmyndigheten åläggas att ändra eller dra tillbaka sitt förslag, samt på nytt anmäla marknadsanalysen.

Utskottets prövning

Subsidiaritetsprövningens utgångspunkt

Subsidiaritetsprincipen regleras i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. Enligt denna ska unionen på de områden där den inte har exklusiv befogenhet vidta en åtgärd endast om och i den mån som målen för den planerade åtgärden inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och därför, på grund av den planerade åtgärdens omfattning eller verkningar, bättre kan uppnås på unionsnivå. Enligt Lissabonfördragets protokoll om tillämpningen av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna ska Europeiska kommissionen, Europaparlamentet och rådet översända sina utkast till lagstiftningsakter till de nationella parlamenten för att dessa ska kunna ta ställning till om förslaget är förenligt med subsidiaritetsprincipen. Riksdagen ska i enlighet med 10 kap. 3 § riksdagsordningen pröva om lagstiftningsakten strider mot denna princip.

Om det nationella parlamentet anser att förslaget strider mot den aktuella principen har det rätt att lämna ett s.k. motiverat yttrande till Europaparlamentets, rådets och kommissionens ordförande. Ett sådant yttrande ska lämnas inom åtta veckor från den dag då ett förslag finns på EU:s samtliga officiella språk.

Subsidiaritetsprincipens tillämpning

Kommissionens bedömning

Eftersom förslaget innebär en omarbetning av fyra befintliga direktiv inriktas kommissionens subsidiaritetsanalys på den nya målsättningen om ubikvitär och obegränsad konnektivitet, harmonisering av de nationella regleringsmyndigheternas befogenheter, harmonisering av spektrumrelaterade frågor och ändrade bestämmelser om tjänster.

Enligt kommissionen begränsar avsaknaden av ubikvitär konnektivitet den territoriella sammanhållningen och företagets förmåga att leverera kvalitativa och effektiva lösningar. Konnektivitet spelar även en viktig socioekonomisk roll, inte minst för att hindra isolering och avfolkning. Kommissionen påpekar att tillgången till konnektivitet skiljer sig åt mellan medlemsstaterna, vilket påverkar både den inre marknaden och konsumenterna negativt. En kodex utan en specifik målsättning om EU-åtgärder för att uppnå ubikvitär och obegränsad konnektivitet skulle enligt kommissionen innebära att detta lapptäcke och dess negativa konsekvenser kvarstår.

Kommissionen anger att den nuvarande institutionella strukturen, där de nationella regleringsmyndigheterna ges hög grad av flexibilitet, försvårar för en enhetlig tillämpning av regelverket. För att råda bot på rådande

inkonsekvens och tjäna de gemensamma europeiska intressena krävs en harmonisering av de nationella regleringsmyndigheternas uppgifter, och att dessa sedan deltar i Berecs arbete.

Kommissionen konstaterar att spektrum är en knapp resurs som tillhör medlemsstaterna och som behöver förvaltas och tilldelas i enlighet med nationella särdrag och behov. Likväl krävs en mer konvergent och konsekvent lagstiftning för att undanröja marknadshinder, inte minst om EU ska kunna leda resten av världen mot nya och förbättrade digitala tjänster. En harmonisering skulle enligt kommissionen bl.a. möjliggöra för leverantörer att utvidga sina tjänster till andra medlemsstater, och därigenom bidra till skapandet av en tillräckligt storskalig marknad, samt främjandet av en digital ekonomi där spektrumpolitik ges stor betydelse.

Enligt kommissionen ökar tjänstekonkurrensen mellan lokala leverantörer av elektroniska kommunikationstjänster och globala s.k. OTT-aktörer behovet av EU-åtgärder för att säkerställa lika konkurrensvillkor. Åtgärder på EU-nivå krävs även för att minska fragmenteringen och på så sätt skydda slutanvändare.

Avslutningsvis anser kommissionen att förslaget är förenligt med proportionalitetsprincipen eftersom det inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målen. Mer specifikt följer ändringarna enligt kommissionen marknads- och teknikutvecklingen och tillgodoser behovet av att på unionsnivå hantera tillgång till nät med mycket hög kapacitet för att på så sätt bidra till en helt fungerande digital inre marknad.

Regeringens bedömning

I faktopromemoria 2016/17:FPM17 redovisar regeringen sin bedömning av förslagets förenlighet med subsidiaritetsprincipen och proportionalitetsprincipen. Regeringen delar kommissionens övergripande bedömning och menar att förslaget i sin helhet är förenligt med subsidiaritetsprincipen. När det gäller enstaka delförslag har regeringen dock invändningar ur ett subsidiaritetsperspektiv.

Liksom kommissionen anser regeringen att tillträdesregleringen och frågor som rör uppkoppling för alla även fortsättningsvis bör samordnas på unionsnivå. Detsamma gäller skyddet för slutanvändare av elektroniska kommunikationstjänster. I fråga om radiospektrum framhåller regeringen att det kan finnas utrymme för ytterligare samordning för att undvika beslut i medlemsstater som strider mot de etablerade gemensamma principerna för radiospektrumförvaltning och den inre marknaden. I ljuset av de behov medlemsstaterna har av att förfoga över sina radiospektrumresurser för att uppnå politiska mål som uppkoppling och konkurrens, motsätter sig dock regeringen att ytterligare formell kompetens överförs till EU-nivå.

Utskottets ställningstagande

Den digitala sektorn har utvecklats avsevärt under de senaste åren, och utskottet välkomnar därför kommissionens översyn av det befintliga regelverket för elektronisk kommunikation. Ett moderniserat och mer enhetligt regelverk behövs på området för att främja en välfungerande inre marknad, till gagn för såväl konsumenter som företag. Enligt utskottet är konnektivitet en viktig drivkraft bakom det digitala samhället och den digitala ekonomin; utskottet ser därför positivt på den höga ambitionsnivå som genomsyrar förslaget och återspeglas i målet om ubikvitär och obegränsad konnektivitet.

När det gäller subsidiaritetsprincipen bedömer utskottet att förslaget på ett övergripande plan kan anses vara förenligt med denna princip. I likhet med regeringen är utskottet av uppfattningen att det finns ett mervärde i att frågor om t.ex. tillträdesreglering, uppkoppling för alla och skydd av slutanvändare även fortsättningsvis samordnas på unionsnivå. Utskottet anser dock att vissa delförslag om harmonisering av spektrumrelaterade frågor strider mot subsidiaritetsprincipen.

I sin subsidiaritetsmotivering konstaterar kommissionen att radiospektrum är en begränsad resurs som tillhör medlemsstaterna och att nationella särdrag och behov måste respekteras i fråga om förvaltning och fördelning. Kommissionen pekar likväl på ett behov av en mer konvergent och konsekvent lagstiftning för att på så sätt undanröja hinder på grund av otillbörliga skillnader i villkoren för tilldelning av individuella nyttjanderätter. Utskottet delar kommissionens utgångspunkt att regelverket även fortsättningsvis bör möjliggöra för flexibilitet så att relevanta nationella aspekter kan beaktas, samtidigt som det kan finnas utrymme för ytterligare samordning och samarbete. Liksom regeringen anser utskottet att det kan vara önskvärt att utveckla verktyg som underlättar för spridning av erfarenheter medlemsstaterna emellan och samtidigt försvårar för beslut som går emot de etablerade gemensamma principerna för radiospektrumförvaltning. Utskottet motsätter sig dock att ytterligare formell kompetens överförs till unionsnivå.

Utskottet har därför betänkligheter gentemot några av de delförslag som kommissionen utarbetat, närmare bestämt i artiklarna 35, 49, 53 och 54. I korthet innebär dessa förslag att en process för sakkunnigbedömning (s.k. peer review) införs där nationella regleringsmyndigheter åläggs att tillgängliggöra utkast till åtgärder som rör spektrumförvaltning, t.ex. urvalsförfaranden, konkurrens och tillståndstid. Berec ska sedan utfärda ett motiverat yttrande som anger om utkastet bör ändras eller dras tillbaka; även kommissionen och nationella regleringsmyndigheter i andra medlemsstater ges möjlighet att yttra sig över den föreslagna åtgärden. Vidare innebär kommissionens förslag att tillståndstiden för harmoniserat radiospektrum fastställs till minst 25 år samt att kommissionen ges befogenheter att genom genomförandebestämmelser fastställa gemensamma tidsgränser för spektrumtilldelningar, liksom kriterier för begränsning av antalet nyttjanderätter som ska beviljas till radiospektrum. Utskottet är medvetet om att processen för sakkunnigbedömning inte innebär

något veto per se, att det finns undantag från tillståndstiden och att genomförandebestämmelserna ska antas i enlighet med föreskrivet granskningsförfarande och med beaktande av yttrandet från gruppen för radiospektrumpolitik. Likväl invänder utskottet mot den maktförskjutning som förslagen innebär jämfört med dagens situation där Post- och telestyrelsen har större flexibilitet på området. Enligt utskottet är det viktigt att regelverket även fortsättningsvis ger regleringsmyndigheterna möjlighet att möta nationella behov och ta hänsyn till faktorer inom områden som ligger utanför EU:s kompetens och t.ex. rör allmän ordning, säkerhet och försvar. På så sätt maximeras samhällsnyttan av radiospektrum över tid, och det säkerställs att radiospektrumförvaltningen beaktar hela samhällets behov, i dag och i framtiden. Utskottet anser att kommissionen i nämnda delförslag inte i tillräckligt hög grad tar hänsyn till de nationella regleringsmyndigheternas behov av handlingsutrymme för att på bästa sätt kunna uppnå viktiga politiska målsättningar och bedömer därför att de inte är förenliga med subsidiaritetsprincipen.

Sammanfattningsvis är utskottets bedömning att förslaget i vissa delar som gäller harmonisering av spektrumrelaterade frågor strider mot subsidiaritetsprincipen. Utskottet föreslår därför att riksdagen lämnar ett motiverat yttrande till Europaparlamentets, rådets och kommissionens ordförande.

BILAGA 1

Förteckning över prövade förslag

Kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om inrättande av en europeisk kodex för elektronisk kommunikation, KOM(2016) 590.

BILAGA 2

Motiverat yttrande från Sveriges riksdag

Riksdagen har prövat tillämpningen av subsidiaritetsprincipen i kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet om inrättande av en europeisk kodex för elektronisk kommunikation (KOM(2016) 590).

Den digitala sektorn har utvecklats avsevärt under de senaste åren, och riksdagen välkomnar därför kommissionens översyn av det befintliga regelverket för elektronisk kommunikation. Ett moderniserat och mer enhetligt regelverk behövs på området för att främja en välfungerande inre marknad, till gagn för såväl konsumenter som företag. Enligt riksdagen är konnektivitet en viktig drivkraft bakom det digitala samhället och den digitala ekonomin; riksdagen ser därför positivt på den höga ambitionsnivå som genomsyrar förslaget och återspeglas i målet om ubikvitär och obegränsad konnektivitet.

När det gäller subsidiaritetsprincipen bedömer riksdagen att förslaget på ett övergripande plan kan anses vara förenligt med denna princip. I likhet med regeringen är riksdagen av uppfattningen att det finns ett mervärde i att frågor om t.ex. tillträdesreglering, uppkoppling för alla och skydd av slutanvändare även fortsättningsvis samordnas på unionsnivå. Riksdagen anser dock att vissa delförslag om harmonisering av spektrumrelaterade frågor strider mot subsidiaritetsprincipen.

I sin subsidiaritetsmotivering konstaterar kommissionen att radiospektrum är en begränsad resurs som tillhör medlemsstaterna och att nationella särdrag och behov måste respekteras i fråga om förvaltning och fördelning. Kommissionen pekar likväl på ett behov av en mer konvergent och konsekvent lagstiftning för att på så sätt undanröja hinder på grund av otillbörliga skillnader i villkoren för tilldelning av individuella nyttjanderätter. Riksdagen delar kommissionens utgångspunkt att regelverket även fortsättningsvis bör möjliggöra för flexibilitet så att relevanta nationella aspekter kan beaktas, samtidigt som det finns utrymme för ytterligare samordning och samarbete. Liksom regeringen anser riksdagen att det är önskvärt att utveckla verktyg som underlättar för spridning av erfarenheter medlemsstaterna emellan och samtidigt försvårar för beslut som går emot de etablerade gemensamma principerna för radiospektrumförvaltning. Riksdagen motsätter sig dock att ytterligare formell kompetens överförs till unionsnivå.

Riksdagen har därför betänkligheter gentemot några av de delförslag som kommissionen utarbetat, närmare bestämt i artiklarna 35, 49, 53 och 54. I korthet innebär dessa förslag att en process för sakkunnigbedömning (s.k. peer review) införs där nationella regleringsmyndigheter åläggs att tillgängliggöra utkast till åtgärder som rör spektrumförvaltning, t.ex. urvalsförfaranden, konkurrens och tillståndstid. Berec ska sedan utfärda ett motiverat yttrande som anger om utkastet bör ändras eller dras tillbaka; även kommissionen och nationella regleringsmyndigheter i andra medlemsstater ges möjlighet att yttra

sig över den föreslagna åtgärden. Vidare innebär förslagen att tillståndstiden för harmoniserat radiospektrum fastställs till minst 25 år samt att kommissionen ges befogenheter att genom genomförandebestämmelser fastställa gemensamma tidsgränser för spektrumtilldelningar, liksom kriterier för begränsning av antalet nyttjanderätter som ska beviljas till radiospektrum. Riksdagen är medveten om att processen för sakkunnigbedömning inte innebär något veto per se, att det finns undantag från tillståndstiden och att genomförandebestämmelserna ska antas i enlighet med föreskrivet granskningsförfarande och med beaktande av yttrandet från gruppen för radiospektrumpolitik. Likväl oroas riksdagen över den maktförskjutning som förslagen innebär jämfört med dagens situation där Post- och telestyrelsen har större flexibilitet på området. Enligt riksdagen är det viktigt att regelverket även fortsättningsvis ger regleringsmyndigheterna möjlighet att möta nationella behov och ta hänsyn till faktorer inom områden som ligger utanför EU:s kompetens och t.ex. rör allmän ordning, säkerhet och försvar. På så sätt maximeras samhällsnyttan av radiospektrum över tid, och det säkerställs att radiospektrumförvaltningen beaktar hela samhällets behov, i dag och i framtiden. Riksdagen anser att kommissionen i nämnda delförslag inte i tillräckligt hög grad tar hänsyn till de nationella regleringsmyndigheternas behov av handlingsutrymme för att på bästa sätt kunna uppnå viktiga politiska målsättningar och bedömer därför att de inte är förenliga med subsidiaritetsprincipen.

Sammanfattningsvis är riksdagens bedömning att förslaget i vissa delar som gäller harmonisering av spektrumrelaterande frågor strider mot subsidiaritetsprincipen.